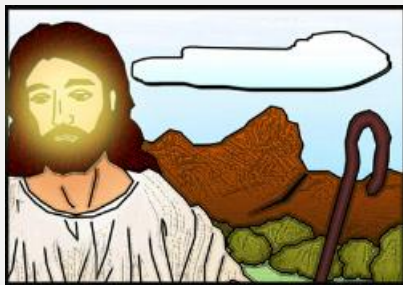

داستان حضرت شعیب و قوم ایکه

نام حضرت شعیب به همراه سرگذشت وی در پنج سوره و مجموعاً چهل و یک آیه ی قرآنی بیان شده است. حضرت شعیب از طرف خدای متعال ماموریت یافت که به هدایت قوم مدین یا ایکه بپردازد.

نام حضرت شعیب به همراه سرگذشت وی در پنج سوره و مجموعاً چهل و یک آیه ی قرآنی بیان شده است. حضرت شعیب از طرف خدای متعال ماموریت یافت که به هدایت قوم مدین یا ایکه بپردازد.

ایکه به معنای درخت، و جمع آن ایک به معنای انبوه درختان است.

نامیدن آن ها به اصحاب ایکه یا از آن رو بوده است که در منطقه ای پر آب و درخت با میوه فراوان زندگی می کردند و یا از آن رو که ایکه (درختی) را می پرستیدند.

حضرت شعیب (ع) از نوادگان حضرت ابراهیم است و به خطیب الانبیاء معروف است که از طرف خداوند هدایت قوم مدین یا ایکه را به دست گرفت.

مدین شهری از شهرهای شام است که مردم آن جا به کار و تجارت مشغول بودند. در این شهر، دو چیز رایج بود: بت پرستی و کم فروشی.

شعیب به آن ها هشدار می داد: ای قوم من! خدای متعال را بپرستید و بدانید که غیر از او خدایی وجود ندارد. این همه فساد نکنید و حال که خدای متعال به شما نعمت داده تا تجارت کنید در خرید و فروش تقلب و کم فروشی نکنید. بر سر راه مردم مانند راهزنان ننشینید و آن ها را آزار ندهید. هدف من فقط اصلاح شما و جامعه است و با تمام توان، این کار را انجام خواهم داد.

ای قوم من! چرا از اقوام قبل از خود درس نمی گیرید؟ مبدا عذاب هایی که به قوم نوح، هود و صالح رسید به شما برسد. از خدا بترسید و به سوی او بازگردید تا شما را ببخشد. آیا فراموش کردید که چقدر افراد شما کم بودند ولی خداوند به جمعیت شما اضافه کرد؟ پس، از او بترسید و خوب نگاه کنید که عاقبت کار مفسدان چه خواهد شد.

اصحاب ایکه حضرت شعیب علیه السلام را تکذیب کردند و در پی تکذیب، آنان را عذاب فرو گرفت. روز نزول عذاب بر اصحاب ایکه به
#171;روز بزرگ» وصف شده است

اصحاب ایکه در برابر دعوت حضرت شعیب (ع) ایستادگی و او را جادو شده معرفی کردند و با برابر دانستن حضرت شعیب (ع) با خودشان، او را در ادعای رسالتش از جانب خدا دروغگو شمردند و ناباورانه و با استهزاء به او پیشنهاد دادند که اگر در ادعایش راستگوست، پاره آسمان بر سر آنان فرود آورد، اما شعیب با واگذارن امر آنان به خداوند و اینکه خداوند به فرجام آنان داناست، به آنان فرمود: خدا به آنچه می کنید، داناتر است. یعنی اختیار عذاب به دست من نیست.

اصحاب ایکه حضرت شعیب علیه السلام را تکذیب کردند و در پی تکذیب، آنان را عذاب فرو گرفت. روز نزول عذاب بر اصحاب ایکه به روز بزرگ است. (شعراء 185-189)

عذاب الهی

بعد از آن که قوم مدین از بت پرستی خود دست نکشیده و مطیع دستورات پیامبر خود نشدند، نوبت عذاب الهی فرا رسید.

روزی از روزها صاعقه ای بسیار وحشتناک از آسمان شنیده شد و زمین سخت به خود لرزید و همان صاعقه ی آتشین کافی بود که آن ها در خانه هایشان بی جان شوند. (سوره های اعراف و هود و شعراء)

خدای متعال می فرماید: قوم مدین پیامبر خود را انکار کردند، پس ما نیز آن چنان آن ها را نابود کردیم که گویا کسی در این خانه ها زندگی نمی کرده است.

روایات درباره کیفیت عذاب اصحاب ایکه چنین می گویند: پس از آن که حضرت شعیب (ع) را تکذیب کردند و ناباورانه از او خواستند تا پاره ای از آسمان یا ابر بر آنان بیفکند، خداوند هفت شبانه روز گرمای شدید را بر آن ها مسلط کرد و باد را ساکن گرداند؛ به گونه ای که نفس کشیدن بر آنان دشوار شد و آرامش را از آنان گرفت. پناه بردن به درون خانه ها و سرداب ها و استفاده از آب و سایه نیز برای خنک شدن برایشان سودی نبخشید.

آن گاه پس از هفت روز خداوند ابری (ظله) را به سوی آنان فرستاد. اصحاب ایکه به سوی سایه ی آن ابر رو آوردند. ناگهان از آن ابر آتش بارید (صاعقه آنان را فرا گرفت) و همه آنان را نابود کرد. (المیزان ج 15 ص 313)